

عنوان مقاله:

معیارهای طراحی محلات مبتنی بر رویکرد شهر دوستدار کودک نمونه موردی: محله فرهنگ مشهد

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، دوره 4، شماره 15 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مریم متینی - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات زنجان

نوید سعیدی رضوانی - استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

رضا احمدیان - استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات زنجان

خلاصه مقاله:

از آنجا که کودکان عامل پیوند نسل های گذشته و آینده در هر جامعه محسوب می شوند و با توجه به اینکه قسمت عمده ای از جامعه ما را تشکیل می دهند، تلاش برای ایجاد محیطی مناسب برای رشد کودک و آشنایی با نیازها و سرشت فطری او که در دوران کودکی به آن نیاز مند است، ضروری است. در این میان طراحی محلات بعنوان اولین عرصه عمومی که کودکان در تعامل با آن قرار می گیرند، مورد اهمیت است. در سال های اخیر کامل ترین پژوهش در رابطه با کودکان در قالب رویکرد شهردوستدار کودک انجام گرفته است، اما بیشتر این تحقیقات به جنبه های حقوقی کودکان پرداخته اند. این پژوهش بر آن است که به جنبه های فضایی - کالبدی این موضوع بپردازد. برای تحقق این امر با هدف اصل دستیابی به ویژگی های ساختاری محلات براساس رویکرد شهر دوستدار کودک، باروش های کیفی، پرسشنامه، مصاحبه و تحلیل های گرافیکی (تحلیل عکس، نقشه و نقاشی کودکان) نظرهای کودکان و فضاهای محله بررسی گردید. برای پیاده سازی این روش ها محله فرهنگ شهر مشهد به عنوان نمونه موردی انتخاب شد. کودکان سنین 5 تا 11 سال و تعدادی از والدین آنها با روش های پرسشنامه، مصاحبه و نقاشی مورد مشارکت قرار گرفتند و با استفاده از تحلیل های گرافیکی فضاهای مرتبط با کودکان و نیازهای آنها بررسی گردید. اطلاعات بدست آمده از روش های مختلف مورد تحلیل قرار گرفت و در پایان به عنوان نتیجه معیارهایی برای طراحی محلات از جمله خوانایی، دسترسی و نفوذ پذیری، هویت، حضور پذیری و مشارکت مطرح گردید.

کلمات کلیدی:

کودک، محله، شهردوستدار کودک، مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/794868>

